

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENATUL

LEGE

privind organizarea și funcționarea Poliției Române

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art.1.- Poliția Română face parte din Ministerul de Interne și este instituția specializată a statului care exercită atribuții privind apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, a proprietății private și publice, prevenirea și descoperirea infracțiunilor, respectarea ordinii și liniștii publice, în condițiile legii.

Art.2.- Activitatea Poliției Române constituie serviciu public specializat și se realizează în interesul persoanei, al comunității, precum și în sprijinul instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii.

Art.3.- În îndeplinirea misiunilor care îi revin, Poliția Română cooperează cu instituțiile statului și colaborează cu asociațiile și organizațiile neguvernamentale, precum și cu persoanele fizice și juridice, în limitele legii.

Art.4.- (1) Poliția Română se organizează corespunzător împărțirii administrativ-teritoriale a țării.

(2) Poliția Română se poate organiza și după specificul unor sectoare ale economiei naționale – transporturi feroviare, aeriene, navale – sau al unor obiective economice și sociale, în funcție de importanța și numărul acestora.

(3) Unitățile de poliție se înființează prin ordin al ministrului de interne.

CAPITOLUL II ORGANIZARE ȘI FUNCȚIONARE

Secțiunea 1 Structura organizatorică

Art.5.- Poliția Română are următoarea structură organizatorică:

- a) Inspectoratul General al Poliției Române;
- b) unități teritoriale aflate în subordinea Inspectoratului General al Poliției Române, Direcția generală de poliție a municipiului București și inspectoratele județene de poliție;
- c) instituții de învățământ pentru formarea și pregătirea continuă a personalului;
- d) alte unități necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor specifice poliției, înființate potrivit legii.

Art.6.- În cadrul Poliției Române funcționează Corpul Național al Polițiștilor, persoană juridică de drept public, ale cărui atribuții sunt stabilite prin Legea privind statutul polițistului.

Art.7.- Inspectoratul General al Poliției Române este unitatea centrală a poliției cu personalitate juridică și competență teritorială generală, care conduce, îndrumă și controlează activitatea unităților de poliție subordonate, desfășoară activități de investigare și cercetare a infracțiunilor deosebit de grave, circumscrise crimei organizate, criminalității economico-financiare sau bancare, a altor infracțiuni ce fac obiectul cauzelor penale aflate în supravegherea Parchetului de pe lângă

Curtea Supremă de Justiție, precum și orice alte atribuții date în competența sa prin lege.

Art.8.- (1) Inspectoratul General al Poliției Române este condus de un inspector general, polițist de profesie, numit prin decizia primului-ministru, la propunerea ministrului de interne, după consultarea Corpului Național al Polițiștilor.

(2) Inspectorul general este ajutat de adjuncți, numiți de către ministrul de interne, la propunerea sa, cu consultarea Corpului Național al Polițiștilor.

Art.9.- (1) În cadrul Inspectoratului General al Poliției Române funcționează Consiliul Superior, denumit în continuare *Consiliu*, constituit din inspectorul general al Poliției Române, adjuncții inspectorului general al Poliției Române, șefii direcțiilor generale și ai direcțiilor din Inspectoratul General, 5 șefi ai unităților teritoriale ale poliției, desemnați prin rotație în fiecare an, președintele Corpului Național al Polițiștilor și Rectorul Academiei de Poliție *Alexandru Ioan Cuza*.

(2) Consiliul se întrunește o dată pe trimestru sau ori de câte ori este nevoie, sub conducerea inspectorului general. Consiliul analizează și hotărăște strategiile activității Poliției Române. Hotărârile se adoptă cu votul a cel puțin două treimi din numărul membrilor săi. Hotărârile Consiliului se aduc la îndeplinire prin grija inspectorului general.

(3) Desemnarea nominală a membrilor Consiliului și funcționarea acestuia se stabilesc prin dispoziție a inspectorului general al Poliției Române.

Art.10.- În aplicarea legii, inspectorul general al Poliției Române emite dispoziții obligatorii pentru personalul din subordine, la elaborarea cărora consultă Corpul național al Polițiștilor și Consiliul Superior.

Art.11.- Inspectoratul General al Poliției Române are în structura sa organizatorică direcții generale, direcții, servicii și birouri, înființate prin ordin al ministrului de interne, în limita fondurilor la dispoziție.

Secțiunea a 2-a
Unități teritoriale din subordinea
Inspectoratului General al Poliției Române

Art.12.- (1) În municipiul București se organizează și funcționează, ca unitate cu personalitate juridică, Direcția generală de poliție a municipiului București, condusă de un director general, ajutat de adjuncți.

(2) În județe se organizează și funcționează, ca unități cu personalitate juridică, inspectorate de poliție, conduse de un inspector șef, ajutat de adjuncți.

(3) Directorul general al Direcției generale de poliție a municipiului București și inspectorii șefi ai inspectoratelor de poliție județene sunt numiți și eliberați din funcție prin ordin al ministrului de interne, la propunerea inspectorului general al Poliției Române, după consultarea Corpului Național al Polițiștilor și cu avizul consultativ al prefectului.

Art.13.- (1) În cadrul Direcției generale de poliție a municipiului București se organizează și funcționează inspectorate de poliție ale sectoarelor, corespunzător organizării administrativ-teritoriale ale acestora.

(2) În fiecare inspectorat de sector se organizează și funcționează secții de poliție. Numărul acestora se stabilește prin ordin al ministrului de interne, în funcție de întinderea teritoriului, numărul populației, numărul și importanța obiectivelor economice, sociale și politice.

Art.14.- (1) În municipii și orașe funcționează poliții municipale și orașenești, iar în comune, posturi de poliție.

(2) În municipii pot fi înființate secții de poliție, iar în comunele cu sate și cătune dispersate, pot fi înființate birouri de poliție, potrivit criteriilor prevăzute la art.13 alin.(2).

Art.15.- (1) În structura organizatorică a Poliției Române pot fi înființate și alte unități pentru prevenirea și combaterea infracționalității.

(2) Numărul, competența și structura organizatorică a acestor unități se stabilesc prin ordin al ministrului de interne, la propunerea inspectorului general de poliție, după consultarea Corpului Național al Polițiștilor.

(3) Șefii unităților, organizate în condițiile alin.(1) și (2) sunt numiți și eliberați din funcție prin ordin al ministrului de interne.

Art.16.- (1) Atribuțiile și structura organizatorică ale Inspectoratului General al Poliției Române, Direcției generale de poliție a municipiului București și inspectoratelor de poliție județene se stabilesc prin regulamente de organizare și funcționare.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a Inspectoratului General al Poliției Române se aprobă de către ministrul de interne, iar cele ale unităților teritoriale de către inspectorul general al Poliției Române.

Secțiunea a 3-a ***Autoritatea teritorială de ordine publică***

Art.17.- (1) La nivelul municipiului București și al fiecărui județ se organizează și funcționează autoritatea teritorială de ordine publică, organism cu rol consultativ a cărui activitate se desfășoară în interesul comunității.

(2) Autoritatea teritorială de ordine publică este constituită din șeful Direcției generale de poliție a municipiului București sau al Inspectoratului de poliție județean, un reprezentant al Corpului Național al Polițiștilor, subprefect, 6 consilieri desemnați de Consiliul general al municipiului București, respectiv de consiliul județean, șeful Corpului gardienilor publici al municipiului București sau al județului, 3 reprezentanți ai comunității, desemnați de primarul general al municipiului București, respectiv președintele consiliului județean sau primarul municipiului reședință de județ.

(3) Desemnarea nominală a Autorității teritoriale de ordine publică este validată de către Consiliul general al municipiului București sau de către consiliul județean, pentru o perioadă de 4 ani.

(4) Autoritatea teritorială de ordine publică este condusă de un președinte ales cu votul majoritar din rândul consilierilor din Consiliul general al municipiului București sau al consiliilor județene, pe o perioadă de 4 ani.

Art.18.- Autoritatea teritorială de ordine publică are următoarele atribuții:

a) contribuie la elaborarea planului de activități și la fixarea obiectivelor și indicatorilor de performanță minimali având ca scop protejarea intereselor comunității și asigurarea climatului de siguranță publică;

b) sesizează și propune măsuri de înlăturare a deficiențelor din activitatea de poliție;

c) face propuneri pentru soluționarea de către organele de poliție a sesizărilor care îi sunt adresate referitoare la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, potrivit prezentei legi;

d) organizează consultări cu membrii comunităților locale și cu organizațiile neguvernamentale cu privire la prioritățile siguranței persoanei și a ordinii publice;

e) prezintă trimestrial informări în ședințele Consiliului general al municipiului București sau ale consiliului județean, după caz, asupra nivelului de asigurare a securității și siguranței civice a comunității;

f) elaborează anual un raport asupra eficienței activității unităților de poliție, care se dă publicității.

Art.19.- (1) Autoritatea teritorială de ordine publică se întrunește în ședințe ordinare sau extraordinare, trimestrial sau ori de câte ori este nevoie.

(2) La ședințele Autorității teritoriale de ordine publică au dreptul să participe, cu statut de invitat, prefectul municipiului București, respectiv al județului, primarul general al municipiului București, respectiv președintele consiliului județean, conducătorii

serviciilor publice descentralizate ale ministerelor și ale celorlalte autorități ale administrației publice centrale de specialitate. Ședințele Autorității teritoriale de ordine publică pot fi și publice.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale, Autoritatea teritorială de ordine publică emite hotărâri cu caracter de recomandare.

(4) Autoritatea teritorială de ordine publică nu are competențe în problemele operative ale poliției.

Art.20.- Cheltuielile necesare desfășurării activității Autorității teritoriale de ordine publică se suportă din bugetul municipiului București, respectiv din cel al județului.

Art.21.- Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității teritoriale de ordine publică se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului de Interne și a Ministerului Administrației Publice Locale, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Secțiunea a 4-a

Raporturile dintre poliție și autoritățile administrației publice locale

Art.22.-(1) În plan teritorial, unitățile de poliție cooperează cu prefectii, autoritățile administrației publice locale, autoritățile judecătorești, serviciile publice descentralizate ale ministerelor și ale celorlalte organe centrale, precum și cu reprezentanți ai comunității.

(2) În vederea înființării unor noi unități, secții, birouri sau posturi de poliție, vor fi consultate Consiliul general al municipiului București, consiliile județene și consiliile locale ale municipiilor, orașelor ori comunelor, după caz, care vor pune la dispoziție spațiile necesare funcționării acestora.

Art.23.-(1) Șeful Direcției generale de poliție a municipiului București, șefii inspectoratelor de poliție județene, ai polițiilor municipale și orășenești și ai posturilor de poliție comunale prezintă informări anuale în fața Autorității teritoriale de ordine publică,

Consiliului general al municipiului București, consiliilor județene, consiliilor municipale, orașenești sau comunale, după caz, referitoare la măsurile întreprinse în îndeplinirea atribuțiilor specifice.

(2) Șefii unităților prevăzute la alin.(1) informează, trimestrial sau ori de câte ori este nevoie, prefectii, primarul general al municipiului București, președinții consiliilor județene, primarii sectoarelor municipiului București, ai municipiilor, orașelor și comunelor, după caz, despre evoluția fenomenelor antisociale și modul în care au fost îndeplinite sarcinile pe plan local.

Art.24.- Unitățile teritoriale de poliție cooperează cu consiliile locale și, după caz, cu primarii pentru îndeplinirea hotărârilor sau dispozițiilor scrise ale acestora, emise în limita competențelor lor în domeniul ordinii publice.

Art.25.- (1) În cazuri justificate de evenimente deosebite, între autoritățile administrației publice locale și unitățile de poliție, de comun acord, se pot încheia protocoale în vederea îndeplinirii eficiente a atribuțiilor poliției.

(2) Dacă poliția nu își îndeplinește responsabilitățile în baza protocolului încheiat, administrația publică se poate adresa organului superior de poliție.

CAPITOLUL III ATRIBUȚIILE POLIȚIEI ROMÂNE

Art.26.- (1) Poliția Română are următoarele atribuții principale:

1. Apără viața, integritatea corporală și libertatea persoanelor, proprietatea privată și publică, celelalte drepturi și interese legitime ale cetățenilor și ale comunității;

2. Aplică măsuri de menținere a ordinii și liniștii publice, a siguranței cetățeanului, de prevenire și combatere a fenomenului infracțional și de identificare și contracarare a acțiunilor elementelor care atentează la viața, libertatea, sănătatea și integritatea persoanelor, a proprietății private și publice, precum și a altor interese legitime ale comunității;

3. Sprijină unitățile de jandarmerie cu informații pentru asigurarea sau restabilirea ordinii și liniștii publice, cu ocazia mitingurilor, manifestațiilor cultural-sportive și altele asemenea;

4. Asigură, direct sau în cooperare cu alte instituții abilitate potrivit legii, executarea controalelor tehnice și intervențiilor pirotehnice pentru prevenirea, descoperirea și neutralizarea dispozitivelor explozive amplasate în scopul tulburării ordinii publice, vătămării integrității corporale, sănătății persoanelor sau provocării de daune proprietății publice sau private;

5. Îndrumă și controlează organizarea și funcționarea protecției persoanelor și paza instituțiilor, bunurilor și valorilor și avizează, în condițiile legii, înființarea societăților private de detectivi, pază, supraveghere și gardă de corp;

6. Culege informații în vederea cunoașterii, prevenirii și combaterii infracțiunilor, precum și a altor fapte ilicite;

7. Realizează activități de prevenire și combatere a corupției, a criminalității economico-financiare, a celei transfrontaliere, a infracțiunii în domeniul informaticii și a crimei organizate;

8. Desfășoară, potrivit competenței, activități pentru constatarea faptelor penale și efectuează cercetări în legătură cu acestea;

9. Asigură paza și funcționarea, în condițiile legii, a locurilor de reținere și de arest preventiv organizate în cadrul unităților de poliție;

10. Constată contravenții și aplică sancțiuni contravenționale, potrivit legii;

11. Asigură protecția martorului, informatorului și a victimei, în condițiile legii;

12. Asigură, conform legii, protecția magistraților, demnitarilor și a persoanelor cu funcții de demnitate publică și a familiilor acestora, în cazurile în care viața, integritatea corporală sau avutul acestora sunt supuse unor amenințări;

13. Desfășoară activități de depistare a persoanelor care se sustrag urmăririi penale, executării pedepselor sau altor hotărâri judecătorești, precum și a persoanelor dispărute;

14. Desfășoară activități de prevenire și combatere a migrației ilegale;

15. Folosește metode și mijloace tehnico-științifice în cercetarea locului săvârșirii infracțiunilor și la examinarea probelor și a mijloacelor materiale de probă, efectuând, prin laboratoarele și

specialiștii proprii acreditați, expertize criminalistice și constatări tehnico-științifice, dispuse în condițiile legii;

16. Exerciță controlul, potrivit legii, asupra deținerii, portului și folosirii armelor și munițiilor, a materialelor explozive, a modului în care se efectuează operațiunile cu arme, muniții și materii explozive, precum și asupra funcționării atelierelor de reparat arme și a poligoanelor de tir;

17. Exerciță controlul asupra respectării regimului materialelor radioactive și nucleare, substanțelor toxice și stupefiante, precum și a altor obiecte și materii supuse autorizării, potrivit legii;

18. Supraveghează și controlează circulația pe drumurile publice, în afara cazurilor exceptate prin lege, și colaborează cu alte autorități publice, instituții, asociații și organizații neguvernamentale pentru îmbunătățirea organizării și sistematizării circulației, asigurarea stării tehnice a autovehiculelor, perfecționarea pregătirii conducătorilor auto și luarea unor măsuri de educație rutieră a participanților la trafic;

19. Desfășoară activități specifice de poliție în domeniul transporturilor feroviare, navale și aeriene;

20. Exerciță controlul asupra legalității stabilirii domiciliului sau reședinței cetățenilor români și străini aflați pe teritoriul țării, în condițiile legii;

21. Ține evidența nominală a cetățenilor români cu obligații militare în mediul rural;

22. Organizează, în condițiile legii, cazierul judiciar pentru ținerea evidenței persoanelor condamnate ori împotriva cărora s-au luat alte măsuri cu caracter penal și constituie baza de date necesare îndeplinirii atribuțiilor operative specifice poliției;

23. Efectuează studii și cercetări privind dinamica infracționalității în România și propune măsuri de prevenire a acesteia;

24. Acordă sprijin, potrivit legii, autorităților administrației publice centrale și locale în vederea desfășurării activității acestora;

25. Participă, în condițiile legii, împreună cu alte unități ale Ministerului de Interne, în colaborare cu trupe ale Ministerului Apărării Naționale, unități de protecție civilă și alte organe prevăzute de lege, la activitățile de salvare și evacuare a persoanelor și bunurilor periclitate de incendii, explozii, avarii, accidente, epidemii, calamități naturale și catastrofe, precum și de limitare și înlăturare a urmărilor provocate de astfel de evenimente;

26. Colaborează cu instituțiile de învățământ și organizațiile neguvernamentale pentru pregătirea antiinfracțională a populației;

27. Conlucrează cu structuri de profil din alte state și de la nivelul unor instituții internaționale pentru prevenirea și combaterea criminalității transfrontaliere;

28. Participă la constituirea forțelor internaționale de poliție, destinate unor misiuni de instruire, asistență și cooperare polițienească sau pentru acțiuni umanitare;

29. Îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin lege.

(2) Pentru îndeplinirea atribuțiilor, Poliția Română își organizează propria bază de date, potrivit legii.

Art.27.- Prin dispoziție a inspectorului general al Poliției Române sunt desemnați polițiștii care au calitatea de organe de cercetare penală.

Art.28.-(1) În îndeplinirea activităților specifice, polițistul are competența teritorială corespunzătoare unității de poliție din care face parte.

(2) În caz de continuare a unei măsuri sau activități specifice, polițistul poate acționa și pe raza teritorială a altor unități de poliție, comunicând despre aceasta unității competente.

(3) În caz de detașare sau misiune ordonată pe raza teritorială a altei unități de poliție, polițistul are competența teritorială stabilită pentru acea unitate. Polițistul încadrat în Inspectoratul General al Poliției Române are competența teritorială generală.

(4) Polițistul este obligat să intervină și în afara orelor de program, a atribuțiilor sale de serviciu și a competenței teritoriale a unității din care face parte, când ia cunoștință de existența unei infracțiuni flagrante, precum și pentru conservarea probelor în cazul altor infracțiuni a căror cercetare va fi efectuată de organele competente.

CAPITOLUL IV PERSONALUL POLIȚIEI ROMÂNE

Art.29.- (1) Personalul Poliției Române se compune din polițiști, alți funcționari publici și personal contractual.

(2) Drepturile și îndatoririle specifice ale polițistului se stabilesc prin statut.

Art.30.- Personalul contractual este supus reglementărilor din legislația muncii, în măsura în care, prin prezenta lege, nu se dispune altfel.

CAPITOLUL V DREPTURI ȘI OBLIGAȚII

Art.31.- (1) În realizarea atribuțiilor ce îi revin potrivit legii, polițistul este investit cu exercițiul autorității publice și are următoarele drepturi și obligații principale:

a) să legitimizeze și să stabilească identitatea persoanelor care încalcă dispozițiile legale ori sunt indicii că acestea pregătesc sau au comis o faptă ilegală;

b) să conducă la sediul poliției pe cei care nu posedă act de identitate sau refuză să se legitimizeze, folosind la nevoie forța, în condițiile legii, precum și pe cei care, prin acțiunile lor, periclitează viața persoanelor, ordinea și liniștea publică sau alte valori sociale, ca și pe persoanele suspecte de săvârșirea unor fapte ilegale și a căror identitate nu a putut fi stabilită; în cazurile nerespectării dispozițiilor date de polițist, acesta este îndreptățit să folosească forța; verificarea situației acestor categorii de persoane și luarea măsurilor legale, după caz, se realizează în cel mult 24 de ore, ca măsură administrativă;

c) să invite la sediul poliției persoanele a căror prezență este necesară pentru îndeplinirea atribuțiilor poliției, prin aducerea la cunoștință, în scris, a scopului și motivului invitației;

d) să pună în executare mandatele de aducere, mandatele de arestare și pe cele de executare a pedepselor, în condițiile prevăzute de lege;

e) în cazul săvârșirii unei infracțiuni, urmăririi unor infractori sau a unei acțiuni teroriste, să intre în incinta locuințelor, a unităților economice, a instituțiilor publice ori particulare, a organizațiilor social-politice, indiferent de deținător sau de proprietar, precum și la bordul oricăror mijloace de transport române, cu respectarea dispozițiilor legale;

f) să efectueze, cu respectarea dispozițiilor legale, controale ale persoanelor și bagajelor, precum și ale vehiculelor aflate în

circulație când există indicii temeinice cu privire la săvârșirea unor infracțiuni sau posibile acțiuni teroriste;

g) să efectueze controale și razii când există indicii temeinice cu privire la săvârșirea de infracțiuni ori ascunderea unor infractori, bunuri provenite din infracțiuni sau posibile acțiuni teroriste;

h) să poarte asupra sa armament și muniția necesară, indiferent dacă este în uniformă sau echipat civil, și să folosească, pentru îndeplinirea misiunilor, autovehicule din dotare cu sau fără însemnele distinctive ale poliției;

i) să folosească orice mijloace de transport și comunicații, indiferent de proprietar sau deținător, persoană fizică sau persoană juridică, cu excepția celor aparținând corpului diplomatic, pentru luarea unor măsuri legale ce nu suferă amânare și nu pot fi aduse la îndeplinire altfel; cheltuielile vor fi achitate ulterior, la cererea proprietarilor, și vor fi suportate din fondurile unităților de poliție sau, după caz, de către persoanele care au determinat intervenția, nu mai târziu de 15 zile;

j) să folosească, gratuit, mijloacele de transport în comun în timpul serviciului pentru executarea unor misiuni, iar personalul din poliția pentru transporturi, pe cele feroviare și navale; folosirea mijloacelor de transport se face pe baza legitimației de serviciu;

k) să solicite sprijinul cetățenilor pentru urmărirea, prinderea, imobilizarea și conducerea la unitățile de poliție a persoanelor care au comis fapte penale.

(2) În exercitarea drepturilor conferite de prezenta lege, polițistul are obligația să respecte întocmai drepturile și libertățile fundamentale ale omului, prevăzute de lege și Convenția europeană a drepturilor omului.

Art.32.- (1) Pentru combaterea infracțiunilor săvârșite în condițiile crimei organizate ori în interesul urmăririi penale, poliția poate utiliza metoda livrării supravegheate.

(2) Livrarea supravegheată constituie metoda folosită de instituțiile sau organele legal abilitate, cu autorizarea și sub controlul procurorului, care constă în permiterea trecerii sau circulației pe teritoriul țării a drogurilor ori precursorilor și bunurilor care fac obiectul unor infracțiuni sau sunt interzise deținerii și comercializării lor, în

scopul descoperirii activităților infracționale și al identificării persoanelor implicate.

Art.33.- (1) Pentru prevenirea și combaterea corupției și a criminalității transfrontaliere, a traficului de ființe umane, terorismului, traficului de droguri, spălării banilor, infracțiunilor informatice și a crimei organizate, la propunerea inspectorului general, cu aprobarea ministrului de interne și cu autorizarea și sub controlul procurorului desemnat de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, Poliția Română poate să folosească polițiști sub acoperire. Autorizarea procurorului va fi emisă în scris pentru o perioadă de maximum 60 de zile și poate fi prelungită în aceleași condiții pentru alte perioade de 30 de zile fiecare. Toate aceste autorizații vor fi confidențiale și nu vor fi făcute publice.

(2) Sursele de informare, metodele și mijloacele activității de culegere a informațiilor au caracter confidențial și nu pot fi dezvăluite de nimeni în nici o împrejurare. Excepție fac cazurile când îndatoririle funcției, nevoile justiției sau legea impun dezvăluirea lor. În aceste situații dezvăluirea se va face, după caz, cu asigurarea protecției necesare.

(3) Prin activitatea de culegere, verificare și valorificare a datelor și informațiilor, polițiștii nu trebuie, în nici un fel, să lezeze sau să îngreșească în mod ilegal drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, viața privată, onoarea sau reputația acestora.

(4) Ministerul de Interne asigură protecția și încadrarea în muncă a polițiștilor care, lucrând sub acoperire, au fost deconspirați în împrejurări care exclud culpa acestora.

(5) Organizarea și funcționarea activității de culegere a informațiilor, pentru activitatea specifică poliției, se stabilesc prin ordin al ministrului de interne.

(6) Ministrul de interne prezintă, anual sau ori de câte ori se impune, Consiliului Suprem de Apărare a Țării și comisiilor de specialitate ale Parlamentului României rapoarte referitoare la activitatea de culegere a informațiilor și fondurile utilizate în acest scop.

(7) Colectarea, stocarea și utilizarea datelor despre persoanele aflate în atenția poliției se fac în conformitate cu legea și principiile internaționale privind protecția persoanelor și a datelor.

Art.34.- (1) Pentru descurajarea, împiedicarea și neutralizarea acțiunilor agresive ale persoanelor care tulbură ordinea și liniștea publică, acțiuni ce nu au putut fi înlăturate sau anihilate prin utilizarea altor mijloace, poliștii pot folosi scuturi de protecție, căști cu vizor, bastoane de cauciuc, bastoane cu energie electrostatică, dispozitive cu substanțe iritant-lacrimogene și paralizante, jeturi de apă, arme cu glonț din cauciuc și cătușe, câini de serviciu, precum și alte mijloace de imobilizare care nu pun în pericol viața sau nu produc o vătămare corporală gravă.

(2) Mijloacele prevăzute la alin.(1) pot fi folosite împotriva persoanelor care:

a) întreprind acțiuni care pun în pericol integritatea corporală, sănătatea sau bunurile altor persoane;

b) blochează, în afara condițiilor legii, căile publice de circulație, încearcă să pătrundă, pătrund fără drept sau refuză să părăsească sediile autorităților publice, ale partidelor politice, ale instituțiilor și organizațiilor de interes public ori privat, periclitează în orice mod integritatea sau securitatea acestora ori a personalului sau tulbură desfășurarea normală a activității;

c) ultragiază persoanele cu funcții ce implică exercițiul autorității publice;

d) se opun sau nu se supun, prin orice mijloace, îndeplinirii solicitărilor legale ale poliștului, numai dacă există o temere legitimă că prin acțiunile lor pot pune în pericol integritatea corporală sau viața poliștului.

(3) Folosirea mijloacelor prevăzute la alin.(1) împotriva participanților la acțiunile agresive se va face în mod gradual, după avertizarea prealabilă asupra utilizării unor asemenea mijloace și acordarea timpului neccsar pentru încetarea acțiunilor și conformarea la solicitările legale ale poliștului; excepție fac cazurile extreme. Orice acțiune în public și în cazuri extreme se face prin anunțare : **POLIȚIA !**

(4) Folosirea mijloacelor prevăzute la alin.(1) nu trebuie să depășească nevoile reale pentru împiedicarea sau neutralizarea acțiunilor agresive.

Art.35.- (1) În caz de necesitate poliștului poate folosi, în situațiile și în condițiile prevăzute de lege, forța armelor albe sau a armelor de foc. Armele de foc se folosesc după somațiile : *Stai, stai că trag!*

(2) În cazurile de legitimă apărare polițistul poate folosi armele de foc, fără somație.

(3) Folosirea armamentului din dotare pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, în condițiile și în situațiile prevăzute de lege, înlătură caracterul penal al faptei.

Art.36.- Se interzice folosirea mijloacelor prevăzute la art.34 și 35 împotriva femeilor cu semne vizibile de sarcină, a persoanelor cu semne vădite de invaliditate și a copiilor, cu excepția cazurilor în care aceștia înfăptuiesc un atac armat sau în grup, care pune în pericol viața sau integritatea corporală a uneia sau mai multor persoane.

Art.37.- (1) Poliția Română poate interveni în forță, în condițiile legii, împotriva acelor care pun în pericol viața, integritatea sau sănătatea persoanelor sau a organelor de ordine, precum și a celor care amenință cu distrugerea unor clădiri sau bunuri de interes public sau privat.

(2) Folosirea mijloacelor din dotare se face numai după avertizarea și somarea, prin mijloace de amplificare sonoră, a participanților la dezordine, asupra necesității respectării legii și ordinii publice. Dacă, după avertizare, se încalcă în continuare ordinea publică și legile, polițistul numit ca șef al dispozitivului de ordine sau șefii ierarhici îi somează pe participanți folosind formula: Prima somație: *Atențiune, vă rugăm să părăsiți... Vom folosi forța !*, urmată de semnale sonore și luminoase. Dacă, după trecerea perioadei de timp necesare dispersării, cei somați nu se supun, se folosește o ultimă somație, astfel: Ultima somație: *Părăsiți... Se va folosi forța !*.

(3) Dacă în astfel de situații, precum și în cele prevăzute de art.47 din Legea nr.17/1996 privind regimul armelor de foc și al munițiilor se impune uzul de armă, în prealabil se va folosi o ultimă somație, astfel : *Părăsiți... Se vor folosi armele de foc !*.

(4) Folosirea mijloacelor de împiedicare și constrângere încetează de îndată ce s-a restabilit ordinea publică.

Art.38.- Fiecare situație în care s-a făcut uz de armă se raportează de urgență ierarhic. De îndată ce va fi posibil, raportul va fi întocmit în scris. Dacă în urma uzului de armă s-a produs moartea sau vătămarea unei persoane, fapta se comunică de îndată procurorului competent, potrivit legii.

Art.39.- Polițistul este obligat să ia măsurile necesare pentru înlăturarea pericolelor care amenință ordinea publică sau siguranța persoanelor, în toate situațiile în care ia cunoștință direct ori când este sesizat despre acestea.

Art.40.- Polițistul este obligat să ia măsurile necesare ocrotirii vieții, sănătății și integrității corporale a persoanelor a căror pază o asigură și, în special, să ia imediat măsuri ca îngrijirile medicale să le fie acordate de fiecare dată când acestea se impun.

Art.41.-(1) În exercitarea atribuțiilor de serviciu, polițistul este obligat să prezinte insigna sau legitimația de serviciu, după caz, pentru a-și face cunoscută, în prealabil, calitatea, cu excepția situațiilor în care rezultatul intervenției sau siguranța ulterioară a polițistului ar fi periclitate.

(2) Înainte de intrarea în acțiune sau efectuarea intervenției ce nu suferă amânare, polițistul este obligat să se prezinte verbal, iar după încheierea oricărei acțiuni sau intervenții, să se legitimeze și să-și declare funcția și unitatea de poliție din care face parte.

Art.42.-(1) Polițistul este obligat să-și verifice permanent competența acțiunilor sale.

(2) În efectuarea investigațiilor, polițistul este obligat să se bazeze pe date sau informații privind săvârșirea unor fapte ilegale.

CAPITOLUL VI ASIGURAREA LOGISTICĂ, MATERIALĂ ȘI FINANCIARĂ

Art.43.-(1) Poliția Română poate deține în folosință imobile, armament, muniție, echipamente și aparatură tehnică specifică, necesare îndeplinirii atribuțiilor prevăzute de lege.

(2) Unitățile de poliție utilizează, potrivit legii, un parc propriu de mijloace de transport, animale de serviciu și alte mijloace necesare îndeplinirii atribuțiilor prevăzute de lege.

(3) Pe lângă unitățile de poliție se pot constitui secții sau asociații sportive.

(4) Inspectoratul General al Poliției Române și unitățile teritoriale ale poliției pot avea cabinete medicale care să asigure

asistența medicală la locul de muncă, pot deține în folosință baze de tratament și unități de cazare a personalului și a membrilor lor de familie pe timpul cât se află în misiune, concedii de odihnă sau tratament medical.

Art.44.- Inspectoratul General al Poliției Române și unitățile teritoriale ale poliției folosesc locuințe de protocol, de serviciu, de intervenție și sociale ce pot fi repartizate polițiștilor, celorlalți funcționari publici și personalului contractual, precum și familiilor acestora.

Art.45.- Dotarea Poliției Române se realizează de către Ministerul de Interne, din fondurile alocate cu această destinație prin legea bugetului de stat și din alte surse, constituite potrivit legii.

Art.46.- Inspectorul general al Poliției Române este abilitat:

a) să aprobe, în limitele competențelor sale, documentațiile tehnico-economice pentru lucrările proprii de investiții și să urmărească executarea acestora la termenele stabilite;

b) să stabilească normele de întrebuințare, întreținere și reparare pentru tehnica specială din dotare;

c) să execute controlul mijloacelor materiale și bănești repartizate unităților subordonate;

d) să exercite orice alte atribuții conferite prin actele normative, în domeniile asigurării materiale și financiare.

CAPITOLUL VII DISPOZIȚII FINALE

Art.47.- Poliția Română cooperează cu instituții similare din alte state și cu organisme internaționale de profil pe baza înțelegerilor la care România este parte, inclusiv prin ofițeri de legătură.

Art.48.- (1) În interesul asigurării ordinii publice și securității colective, la solicitarea Președintelui României, cu aprobarea Parlamentului, efective ale Poliției Române pot participa în afara teritoriului național la constituirea forțelor internaționale de poliție

destinate unor misiuni de instruire, asistență și cooperare polițienească, precum și pentru acțiuni umanitare.

(2) Pe timpul îndeplinirii misiunilor prevăzute la alin.(1), efectivele de poliție participante vor avea statutul personalului detașat la organizații internaționale și vor beneficia de drepturile convenite potrivit legii.

Art.49.- Înființarea, organizarea și funcționarea poliției comunitare pentru ordinea publică la nivelul unităților administrativ-teritoriale se reglementează prin lege.

Art.50.- Ziua Poliției Române este 25 martie.

Art.51.- Uniforma de polițist, forma și conținutul insignei și ale documentelor de legitimare a polițiștilor se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art.52.- Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Legea nr.26/1994 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.123 din 18 mai 1994, cu modificările și completările ulterioare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat în ședința din 6 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (1) din Constituția României.

p.PREȘEDINȚELE SENATULUI

Doru Ioan Tărăcilă